

God påske

Høvåg menighetsblad

Nyheter fra Høvåg kirke og Høvåg bedehus • 86. årgang • Nr. 1/2026 • April 2026

FOTO: TERJE SKJERDAL

11. mars kunne en meget stor gave pakkes ut i kirka. Torgeir Ljosland og assistent Martin Andreas Skogheim fra Ljosland Musikk monterer instrumentet mens organist Helge Hodøl og menighetsrådsleder Stephan Kokai ser på med spenning.

Kirka har fått flygel

Motortrøbbel

Alle familiar har sitt. Med tre tenåringer i hus skulle ein kanskje tru at utfordringa i prestegarden var tenåringsopprør, men problemet er noko heilt anna, nemleg at far i huset ikkje har greie på motor.

Oppigjennom har eg ubevisst trudd at dette ville skli forbi av seg sjølv. Når andre menn har snakka om V8 og turbo, har eg nikka og ledd på dei rette plassane. Eg har vore ein av dei.

No anar det meg at tenåringsssønene mine er i ferd med å gjennomskoda meg. Dei stiller dei enklaste spørsmål, og eg prøver meg med «forgassar» og «tennplugg». Tidle-gare gjekk det bra, men det går ikkje lenger heim på same måten som før.

Det slår meg at ordforrådet mitt om køyretøy er på nivå med ein tiåring sitt. Eg ser under panseret og er stort sett nøgd om eg får spylarvæska i rett hol. Når eg skal forklara kona kva som var feil med bilen etter eit verkstadbesøk, er det som viska ut av minnet mitt, det mannen i kjeledress sa.

Eg har ein mistanke om at personellet på

verkstaden ler bak ryggen min. «Der kjem han igjen, han med Berlin-goen.» Så står mannen og seier masse tulleting medan eg responderer med «det høyrst ikkje bra ut», den slags. Når eg har gått, gapskrattar dei, heile gjengen.

For ei tid sidan fekk eg ein påhengsmotor tilbake frå sørvis. Eg sette den på båten, den fungerte som den aldri før har gjort. Etter nokre dagar kom båtmannen og ville ha motoren tilbake. Dei hadde gjeve meg feil påhengs. Først då såg eg at den var annleis enn den eg hadde før. Den var grå i staden for svart, og så vidare.

Nei, interesse for motor kjem eg aldri til å få.

Men spør meg om dei grunnleggjande ting i livet. Vedhogst, for eksempel. Då skal eg svara.

Terje Skjerdal
redaktør og prestemann

Alt man er spart for

Det er godt med alt man er spart for.

Det var et uttrykk min mor brukte ofte.

Det er i grunnen en god setting å bruke, ja, kanskje skulle vi bruke den oftere. Den setter liksom ting i livet i perspektiv. Selv om ting kan være vanskelig, kunne alt vært mye verre.

Her inne i de indre bygder lever vi et forholdsvist rolig liv, fjernt fra skandaler og pressens skjeve blikk. Vinteren har vært flott med kulde og snø. Folk har hogd i skogen, andre går gått på jakt, noen har gått på ski, andre har sett på skisporene deres, og tenkt på sin barndom da også de gikk på ski. Lyset kommer tilbake, dagene blir lengre og det går mot varmere tider.

Ei herlig tid.

Heldigvis har ikke Epstein bodd her inne i de indre bygder, ei heller har han vært her. Det er godt å vite. Jeg slipper å gå inn og søke på naboene mine i alle disse filene som omhandler den karen. Det ser ut til at vi går klar, alle vi som bor i Høvåg. Det er godt med alt vi er spart for.

Det må være utrolig pinlig å bli dradd ned fra sin høye stilling og posisjon, og ned på et nivå som ligger lavere enn oss vanlige mennesker. Kriminell, og en som har latt seg bestikke.

Men for oss som ikke har vanket i maktens saler, er det ikke vanskelig å ane fallhøydens smerte. Alle har vi vel gjort dumme ting i livet, som vi ikke på noen måte er stolte av. Skulle en eller to av disse hendelsene plutselig bli brettet ut på forsiden av avisene eller på nyhetene, kunne vi vel bli

temmelig ulykkelige og skamfulle noen hver av oss. Ikke for å unnskyldte eller bagatellisere det folk har gjort, men heller for å vende blikket innover i oss selv. Det er godt med alt man er spart for.

Dette vanlige livet vårt i ei lita bygd, fjernt fra gallamid-dager med Norges Bank eller reiser med tilhørende «Epstein-fester», er kanskje ikke så verst likevel. Om man har vært statsminister, utenriksminister eller tilhører kongemakta, har de det til felles at fallhøyden er temmelig stor og ydmykende. Lite å trakte etter.

Det er sannelig godt med alt man er spart for.

Det er godt at det ikke finnes «en Epstein» over alt. En slik en kan ødelegge et hvilket som helst bygdemiljø eller nabolag, om det har vært aldri så fint før han kom.

Det er utrolig at en person og hans makt og nettverk kan forårsake så mye bråk, smerte og uro, ikke bare i USA, men i hele verden. Det gjelder å ikke la seg blende av makt og rikdom. La oss heller stå opp for det enkle livet her i de indre bygder. Det er det rikeste og i alle fall det tryggeste i lengden.

For å si som mor mi sa det så titt: Det er godt med alt vi er spart for.

Jan
Thorvald
Kjøstvedt

- Nyhetsblad for Høvåg kirke og Høvåg bedehus, Lillesand kommune. Tre utgaver i året.
- Opplag: 1050. Blir lagt i postkassen til alle husstander i soknet. For å få bladet tilsendt utenbygds, ta kontakt med menighetskontoret (hovag-menighet@lillesand.kommune.no).
- Redaksjon: Redaktør Terje Skjerdal (terje.skjerdal@nla.no, tlf. 911 94 995), Harald Avtjern, Signe Lilleholt, Johan Berglihn og Fredrik Nagell-Dahl.
- Bladet baseres på frivillige gaver. Bankkonto 3000.50.50169.

En meget stor gave

I påskenummeret i fjor meldte vi at Høvåg menighet ønsket seg nytt piano til kirka. Et år seinere er pianoet på plass – eller rettere sagt: et flygel.

«Om noen føler seg kallet, så er utfordringen herved gitt,» stod det frimodig i menighetsbladet i april 2025.

En velgjører la merke til artikkelen og tok utfordringen på strak arm. Den da anonyme giveren ville bidra med 100.000 kroner til nytt piano i kirka.

Enden på visa ble at giveren donerte det dobbelte, og at Høvåg kirke har fått sitt første flygel.

Giveren

Hvem er så giveren?

Det kan vi nå avsløre. Flygelet er finansiert av Arbeidsstua på Høvågheimen.

Arbeidsstua har i mange år stelt i stand julemesser og solgt lodd for å sponse konserter, stoler, blomster og så videre. Midlene har i hovedsak kommet beboerne på Høvågheimen til gode, men Arbeidsstua er ikke fremmed for å gi midler også utenfor Heimen i et tilfelle som dette.

– Nå var vi i en situasjon der vi hadde samlet opp en

FOTO: TERJE SKJERDAL

Flygelet har fått plass ved siden av prekestolen. Det har hjul så det kan trilles lenger fram ved behov.

del midler. Det ville være for galt at pengene skulle bli stående på bok. Vi ønsker å gi til et formål som kan glede både eldre og yngre innbyggere. Vi syntes flygel i kirka var et veldig godt formål. Dette er en gave fra bygda, til bygda, sier kasserer Anne Grete Stangeland.

Prislappen for flygelet er ca. 190.000 kroner, og Arbeidsstua tar hele regningen.

Allerede 11. mars rullet flygelet inn i kirka. Instrumentet er levert av Ljosland Musikk på Notodden, som kjørte det nedover til Sørlandet i en stor varebil av butikkinnehaveren sjøl, Torgeir Ljosland. Han har solgt flygler i mange år, og leverer blant annet instrumenter til Kongsberg Jazzfestival.

Flygelet ble på ingen måte bestilt på internett. Organ-

ist Helge Hodøl hadde på forhånd prøvespilt klaver i ulike byer, og endte til slutt opp med dette eksemplaret fra Notodden.

Trollmann

Flygelet er ikke nytt, det er fra 1999. Det har tidligere hatt én eier, og er tatt godt vare på. Merket er Yamaha – kjent for å holde godt på stemminga, ifølge organisten.

– Et superflott instrument, istemmer musikkbutikkmannen.

Etter trilling og skruing er flygelet endelig klart for å spilles på.

Helge Hodøl setter seg på pianokrakken.

Så går han rett på sak og tryller fram den vakreste melodi. Og til framtidige kvisser: Det første musikkstykket som ble spilt på flygelet i Høvåg kirke var «Somewhere Over the Rainbow» fra musikalen «Trollmannen fra Oz» (1939).

Terje Skjerdal

Giveren er Arbeidsstua på Høvågheimen, representert ved Anne Grete Stangeland, Brynhild Ribe Tobiassen, Randi Tveide, Astrid Isefjær (bak), og Gull-Brith Røyneland, Ellen Svendsen, Vigdis Nygård og Frøydis Aamland (framme). Anne Marie Kvivik var ikke til stede da bildet ble tatt.

Se den store Høvåg-delegasjonen

Årets kirkemøte ble arrangert i Trondheim 20.–23. mars. Ikke mange steder kan ha hatt så mange representanter med tilknytning til samme bygd som Høvåg.

En av veteranene på Kirkemøtet er vår egen sokneprest, **Kathrine Tallaksen Skjerdal (48)**, som deltok som delegat på Den norske kirkes øverste demokratiske organ for 7. gang. Hun er prestenes representant i Agder og Telemark bispedømmeråd.

Hennes sønn **Knut Skjerdal (17)** var på Kirkemøtet for første gang og representerte Ungdommens kirkemøte.

Tore Thomassen (70), mangeårig beboer på Steindal og nå innflytter like over grensa til Birkenes, var med som representant fra bispedømmerådet der han er innvalgt på den såkalte nominasjonskomiteens liste.

Steinar Skomedal (66) er stiftsdirektør i Nidaros. Han må vi si litt mer om. Først og fremst: Han har vært i Høvåg hver sommer i sitt 66 år lange liv. Hans foreldre var Magna og Gunstein Skomedal. Gunsteins far var født på Skomedal i Bygland, ble foreldreløs som 4-åring, tok lærerskolen og ble lærer

Fra venstre: Kathrine Tallaksen Skjerdal, Knut Skjerdal, Tore Thomassen, Steinar Skomedal, Martin Birkedal og Erik Faye Lindvig.

i Høvåg hele sitt yrkesaktive liv, først på øyene (der Gunstein hadde sine første leveår), før Hæstad skole ble bygd og familien flyttet til Hellenes. Steinar vokste hovedsakelig opp i Hauge-sund. I disse årene hadde altså familien sommerhus på Natvig. Cirka 1986/87 flyttet Magna og Gunstein til Høvåg, på Natvig. Da var jo Steinar blitt voksen. I 1989 bygde Magna og Gunstein hus på Hellenes, like ved Gunsteins barndomshjem. Steinar har fem søsken. Sam-

men med fire av dem eier han sine foreldres hus fra 1989 og farens barndomshjem. De fem familiene bruker de to husene som sommersted.

Martin Birkedal (74) fra Kjøbmansvigeia er medlem av Kirkemøtet som representant for Bønnelista i bispedømmerådet. Han kan du lese mer om på side 8–9 i dette bladet.

Erik Faye Lindvig (45) er såkalt HR-direktør, altså personaldirektør, i Kirkerådet. Hans tilknytning til Høvåg er på sin mors side,

gjennom Solveig Kvareng Lindvig. Hennes grandtante Andrea Thorsen bygde hus i Høvåg sentrum i 1942, på andre sida av herredshuset. Solveig overtok det i 1979. For Erik betyr det at han har hatt alle somrene som barn i Høvåg, der han fikk gode venner. Hans første barn ble døpt i Høvåg kirke på sommergjestens kirkesøndag i 2011.

Knut Skjerdals (17) åpningsinnlegg i generaldebatten

Kjære kirkemøte: Jeg begynner med å takke Harald [Hegstad] for en fin tale. Så vil jeg stoppe litt ved det du sa om oss unge. Du sier at ditt inntrykk er at unge mennesker i møte med kirka ikke søker lett-vint underholdning, men innhold og substans. Som et ungt menneske i kirka i dag kan jeg si at det stemmer godt, både for meg selv og for mange av dem jeg ser rundt meg. Vi lengter etter noe mer, og akkurat dette «noe mer», det er det vi i kirka har å tilby. Presten og forfatteren Henri Nouwen skriver: «Ministry can be fruitful only if it grows out of a direct and intimate encounter with our Lord.» Dette møtet med Gud som Nouwen snakker om, det er grunnen til at jeg står her i dag, og jeg tipper at det er grunnen til at du sitter her i dag, og det er akkurat dette møtet så mange unge egentlig lengter etter. Så la oss legge til rette for at unge som søker til kirka, kan få dette møtet.

FOTO: HEIDI OLSEN, DNK

Innbetalingsgiro

I bladet denne gangen finner du den årlige innbetalingsgiroen for frivillig "abonnementsavgift" til menighetsbladet. Tykkeprisene har økt, og bladet koster oss nå godt og vel 10.000 kroner per nummer. Vi ber derfor om en god gave til bladet. Og samtidig vil vi understreke at det er helt frivillig å betale. Bor du innenfor Høvågs grenser, vil du fortsette å få bladet i postkassen uansett om du betaler eller ikke.

ALLE FOTO: VIBECH GRØDUM

Påskespill: Hendelsene i Egypt peker fram mot vår påske

Vi ble med på årets påskespill i kirka en søndag midt i mars kl. 11.

Det sydet av liv, kulisser, små og store med og uten kostymer. Lette føtter i bevegelse, klangfull musikk og sanger i moll - en time med levende bibelhistorie.

Familien til Josef som flyttet til Egypt på grunn av hungersnød ble et stort folk etter 400 år i Egypt, der de ble slaver i hardt arbeid. Gud valgte Moses til å lede dem tilbake til Kanaans land, men

Farao ville ikke slippe folket fri. Den tiende plagen for egypterne var at alle førstefødte døde. Israelfolket gikk fri, fordi de gjorde som Gud sa og smurte blodet fra et lam på dørstolpene. Da gikk dødsengelen forbi.

De var reiseklare da Farao ba dem dra ut i hast, men Farao angret og sendte krigerne etter. Da jødene trodde at alt håp var ute, skjedde underet, sjøen åpnet seg og de gikk tørrskodde over. Da egypterne kom fram, blåste vinden sjøen tilbake og Israelfolket var trygge. Siden har israelfolket feiret påske hvert

år til minne om utgangen fra Egypt.

Først som voksen forsto jeg at hendelsen i gammel tid var et bilde på den påsken vi feirer nå. Jesusbarnet som ble født inn i tiden, ble offerlammet som forsonet hele verden med Gud, ved sitt blod. Han døde på et kors og etter tre dager stod han opp igjen, til vår rettferdighet.

Vi venter på at han skal komme synlig tilbake. Han skal opprette fredsriket på jorden for alle folkeslag og styre verden fra Jerusalem.

Signe Lilleholt

Bibelen gir håp midt i mørket

Bibelen handler om Guds rettferdighet og kjærlighet til oss og alt han har skapt. Guds ånd har ledet mennesker til å skrive gjennom flere tusen år.

Nå finnes bibler på de fleste språk i verden. Bibelskapet annonserer slik: Håp midt i mørket - Bibelen forvandler liv i Iran. (Vipps til 94418). Jesus viser seg for mange i drømmer, menighetene vokser under harde forfølgelser. La dere ikke skremme, sa Jesus til disiplene før han dro til himmelen igjen!

Gjennom Bibelen blir vi kjent med Jesus.

I Høvåg har vi flere smågrupper som leser Bibelen sammen. Gruppene kan deles og gi plass til flere. Hvem som vil, kan lage en gruppe i hjemmet sitt.

Det er godt for oss at vi leser ordet høyt for hverandre. Det er godt å kunne snakke sammen om det vi leser og kjenne fellesskapet.

Vil du være med i ei gruppe kan du kontakte Fredrik Nagell-Dahl, tlf 928 98 093, fredrik@hovagbedehus.no.

Denne vinteren har det vært en time bibelfellesskap i foajeen på Høvåg bedehus en torsdag i måneden. Der kan vi bare komme, uten påmelding, Siste gang i vår blir den 21. mai.

Signe Lilleholt

Kirke for alle?

Hvordan ser kirka ut fra perspektivet til mennesker med utviklingshemming?

I hele 2026 har jeg permisjon for å jobbe med prosjektet «Mitt liv i kirka». Arbeidet blir finansiert av Olavstipend fra bispemøtet. Her kommer en kort løypemelding.

Hvordan har mennesker med utviklingshemming det i kirka? Hvilke erfaringer har de? Hvilke følelser og meninger har de? Det er dette jeg vil finne ut mer om i mitt prosjekt. Det finnes lite forskning på dette feltet. En del personer med utviklingshemming har også fysiske funksjonsnedsettelse.

De siste månedene har jeg blant annet blitt kjent med inkluderingsprest Elisabeth og Syng med oss-koret på Romerike, og gjort en rekke intervjuer. Dere skulle vært der og opplevd samtale! For noen folk. For noen erfaringer. Portrettene er ikke klare for offentliggjøring, men jeg har hørt historier om hvor viktig fellesskap er, og hvor viktig enkeltmennesker er - folk trenger folk. Det har vært historier om sorg, om frustrasjon, og om gleden over å bruke evnene sine. Vi har ledd mye. Frem-

for alt er det snakk om vidt forskjellige historier. Å tenke om personer med utviklingshemming som en gruppe, er nesten meningsløst.

Nå arbeider jeg med å forme intervjuene til tekster, og finne en form på boka jeg planlegger. Etter påske skal jeg for alvor gå i gang i Kristiansand.

Nylig gikk Team Pølsa skiskyting i Holmenkollen i strålende sol. Synne, Kornelius, Eleah, Benjamin, Alva og Erik gikk i mål, som et lag, mens folkemengden jublet, og Øystein Pettersen ble overmannet av følelser. Tårene trillet. En sånn passion, den finnes i kirka også, mange steder, hos mange enkeltpersoner, en passion for å bygge en kirke, sammen, på tvers av funksjonsvariasjoner. Med mitt prosjekt ønsker jeg å bidra til å synliggjøre noe av det fine som skjer, samtidig som portrett-historiene vil sette søkelyset på problemer og utfordringer. Hva kan vi gjøre bedre? Hva kan vi få til sammen?

Og hvordan står det til i menigheten i Høvåg? Jeg tror vi trenger å snakke om det også.

Kathrine Tallaksen Skjerdal

Illustrasjonsbilde: Helene Moe Slinning

Fra utdelingen av Olavstipendet oktober 2025

Høvåg kirke har fått midler fra Kirkebevaringsfondet

Statlige myndigheter har bevilget 735.000 kroner til et forprosjekt for opprustning av Høvåg kirke. Nå håper lokale krefter at taket kan bli reparert, først og fremst.

Kirkebevaringsfondet er et samarbeid mellom Riksantikvaren, Den norske kirke og Hovedorganisasjonen KA, og skal bidra til å ta vare på landets kulturhistorisk viktige kirker. Middelalderkirkene er et spesielt satsingsområde for fondet.

I fjor høst sendte kirkekontoret i Lillesand søknad om støtte til forprosjekt for kommunens to middelalderkirker – Høvåg og Vestre Moland. Begge søknadene ble innvilget. Høvåg får 735.000 kroner, mens Vestre Moland får 780.000 kroner.

Pengene skal brukes til et forprosjekt for å kartlegge kirkenes tilstand og til utarbeiding av forslag til en plan for oppussing av bygning-

Kantbord er montert ved takskjegget som en midlertidig løsning for at folk ikke skal få takstein i hodet når de bruker sideinngangen.

gene. Pengene må brukes i 2026, og kirkelig fellesråd i kommunen kommer til å legge oppdraget ut på anbud om ikke lenge.

Det er en kjent sak at ta-

ket er noe av det første som trenger oppmerksomhet i Høvåg. Flere ganger i det siste har det falt takstein ned på bakken – noe som i og for seg ikke er uvanlig for bratte

tak som er tekt med enkeltkrumma tegl. Det som er bekymringsverdig i Høvåg, er at lektene og takstolene under ser ut til å være i dårlig stand. Det er altså ikke nødvendigvis taksteinen som trengs å erstattes, men takverket under. Dette vil i så fall være en stor jobb.

De eldste delene av takverket er fra 1760-tallet, viser nyere undersøkelser (Høvåg kirke: De første 800 årene, side 115).

Samtidig skal forprosjektet gjennomgå hele bygningen, med tanke på å få en fullstendig plan for opprustning og vedlikehold av kirka. Dersom det så settes i gang et hovedprosjekt, forventes det at kommunen eller andre også bidrar med midler.

PS: Sideinngangen til store våpenhus som ble stengt i fjor høst, kan nå brukes. Det vil si at brukere med rullestol ikke lenger vil ha problemer med å komme inn i kirka.

Terje Skjerdal

Glade for at Høvåg får sin første bevilgning fra Kirkebevaringsfondet: Ingjerd Modal fra historielaget, Per Qvalben fra kirkelig fellesråd, og menighetsrådsleder Stephan Kokai.

En menighet for alle, en misjonsforening

Foreningen Hæstad Misjonsforening av Norsk Luthersk Kina-misjonsforbund har bestått i 131 år. Mye har skjedd siden foreningen ble grunnlagt.

Det fulle og hele navn for foreningen i dag er «Hæstad Misjonsforening av Norsk Luthersk Misjonssamband». Navnet er foreldet fordi foreningen var knyttet opp til bedehuset på Hæstad, og Hæstad bedehus eksisterer ikke lenger, men det gjør foreningen.

NLM-foreningen i Høvåg er liten, og er en av de få foreningene her i bygda som

stammer fra den tiden organisasjonene hadde sitt arbeid på bedehuset, og puslet med indre- og ytre misjon. Kirken var menigheten med gudstjenester, dåp, vielser, begravelser, m.m. Det var den gang, mens det kristne arbeidet i den flotte bygda vår i dag er koordinert inn det store fellesskapet i Høvåg kirke og i det nye bedehuset.

Leder for bedehusforsamlingen, Harald Avtjern, holdt et fint innlegg om *menigheten i Høvåg* under feiringen av kirkejubilæet søndag 5. januar 2026. Han sa: «Menigheten i Høvåg er unik fordi den er en forsamling av alle kristne i bygda. Det er Misjonssambandet, Normisjon, Det Norske Misjonsselskap, Ungdom i Oppdrag,

pinsevenner, frie venner, misjonsforbundere, og flere. Så langt vi vet er det ingen andre steder i Norge som har en menighet som samles til gudstjeneste i kirken den ene søndagen og har formiddagsmøte på

Intervju med Martin Birkedal

Martin Birkedal fra Kjøbmannsvigheia har vært mer på talerstolen enn de fleste. I dette intervjuet forteller han fra sine mange år som arbeider for Norea Medie-misjon og Misjonssambandet.

– Fortell litt om deg selv.

– Grimstad er byen hvor jeg vokste opp. Vi hadde en kristen heim der det var lagt vekt på sang, andakt og bibel. Særlig bibelfortellingene om hva Jesus gjorde, om David og Goliat, og om Daniel i løvehula, var spennende og engasjerte meg veldig. Det at vi fikk grundig kristendomsopplæring i skolen var veldig viktig for min del. Bibelhistorie, katekisme og salmer har vært grunnsstoffet i livet til denne dag. En av mine lærere sa en gang at du kan egentlig bare det du kan utenat. Det var styrken i den undervisninga som vi fikk.

– Hvordan var egentlig heimen der du vokste opp?

– Vi levde i relativt sparsommelig kår. Barn ønsker seg jo ofte ting. Duppedittene var

FOTO: NOREA

Martin Birkedal (74) fikk tidlig et kall om å arbeide i Guds rike.

ikke kommet enda, så det dreide seg om sykkel, ski, kniv og fiskekroker. Jeg arbeidet litt slik at jeg fikk tjent noen

kroner. Jeg spikret kasser ved en kassefabrikk som leverte emballasje til fiskebrygga og gartnerne i Grimstad-området. Vi tjente 60–70 kroner om da-

gen. Det var gode penger for en fjortis på 60-tallet.

– Er det noe spesielt du husker ellers fra barne- og ungdomstiden?

– Vi var jo opptatt av det som skjedde i bedehus og kirke: møter, lagsarbeid og kor. Predikanter kom på besøk, og de bodde gjerne hos oss. Jeg likte predikantene. De viste interesse for oss barna. Mange av dem hadde godt humør og fortalte artige historier. De var faktisk min barndoms helter. Vi hadde trørgel i stua. Jeg samlet stolene rundt det og holdt gudstjeneste for de tomme stolene. Spurte noen hva seg skulle bli, så svarte jeg ofte at jeg tenkte å bli prest.

– Hva ble du, da?

– Jeg ble jo ikke prest, men det utviklet seg etter hvert til å bli et kall til tjeneste i Guds rike. Jeg begynte å vitne, synges og spille gitar. Karl Igland som eide kassefabrikken som jeg jobbet på var også lekpredikant. Han tok meg med, blant annet et helg under en møteserie han hadde i Lillesand våren 1971. En evangelist ved navn Arne Aano, populært kalt bakeren fra Sauda, kom til Grimstad, Drottningborg og Arendal.

ning for alle

Misjonssambandets forening i Høvåg ble startet på det gamle bedehuset på Hæstad.

bedehuset den andre søndagen.»

For Høvågs vedkommende kan vi per dags dato si at enheten i kristenflokken står over den enkelte forenings vekst fordi man ønsker å stå sammen om arbeidet i kirke og i bedehus, om vekkelse og sjelers frelse.

På denne bakgrunn kan det være riktig at Hæstad Misjonsforening av Norsk Luthersk Misjonssamband eksisterer som en interesseforening for dem som ønsker å

støtte opp om NLMs misjonsarbeid i bønn og givertjeneste. Det er en åpen forening som ønsker alle velkommen til sine samlinger, og større oppslutning er ønskelig.

Samtidig ønsker foreningen å være av fellesskapet, og delta på arrangementer som dugnader, julefester, samlingsfest, gudstjenester og formiddagsmøter. *Og være en del bønnearbeidet i forsamlingen fordi det er alles bønnearbeid. Og fordi vedlikehold, «herreavdelingen», er alles vedlikeholdsarbeid. Og delta i givertjenesten.*

NLM-foreningen får også talerhjelp fra Norsk Luthersk Misjonssamband Region Sør, noe som kan være med og berike i det store fellesskapet. Ellers har bedehu-

sforeningen og menigheten et veldig godt innarbeidet markedsføringssystem med kunngjøringer på møter og gudstjenester, kalender, SMS, Facebook og epost. Det er et stort pluss for fellesskapsfølelsen. Her hører vi hjemme og her er vi med.

Etter tradisjonen er NLM-foreningen med på en misjonsgudstjeneste første søndag i august. To ganger i året inviterer vi til fellesskap i bedehusets storstue med sang, tale, misjon og musikk. I 2026 er det 12. og 13. februar og 15. og 16. oktober. Ellers har vi småmøter i bedehuset vestibyle på onsdager kl. 19. Våren 2026 gjenstår onsdagene 8. april og 3. juni.

Martin Birkedal

(74): Et liv i misjonens tjeneste

Det hendte at han også bodde hjemme hos oss. Aano ville at jeg skulle gå i lære hos ham et år. Det var et flott tilbud. Planen om å reise med Aano ble i første omgang utsatt, og jeg begynte på Misjonsskolen på Fjellhaug i Oslo. Arlene hadde allerede begynt i sykepleien på Menighetssøsterhjemmet. Vi hadde hatt følge i et og et halvt år, og så fikk vi flere fine år sammen som studenter i Oslo.

– Så ble det familie og jobb?

– Vi gifta oss i juni 1974, da Arlene var ferdig sykepleier. Det ble 15 år i Misjonssambandet før jeg gikk over i mediemisjonsarbeidet i Norea på Gimlekollen. Der ble jeg i 30 år. Det var ei utrolig givende og interessant tid. Misjonstjeneste er spesielt, og jeg er veldig taknemlig til min familie, Arlene og våre fire barn, som levde med meg i kallet med mye reising, og borte fra hjemmet. De har båret det største offeret.

– Ta oss med inn i noe av det du har opplevd.

– Gjerne det, men da vil jeg begynne personlig. Arlene fikk en kreftdiagnose for ca. 30 år siden og ble innkalt til operasjon. Det er en tøff beskjed å få,

men hun var ikke sen om å be om forbønn. Vi bodde i Vågsbygd og vårt åndelige hjem var på Tryggheim bedehus. Menighetens eldste ble sammenkalt etter et torsdagsmøte, og så ble det salving og bønn. Det var underlig, for det gav ro og fred med en gang. Jeg kansellerte en tur til Afrika der jeg skulle ha vært med på en konferanse i Trans World Radio-regi (TWR) \. Men jeg skal si at vi fikk kjenne kraften av forbønn gjennom et stort nettverk. Det var bønn i Afrika, i partnerorganisasjoner i Europa og Skandinavia like til TWR sitt hovedkontor i Cary i Nord-Carolina. Arlene gjennomgikk en operasjon, og hun fikk konstatert at kreften allerede var borte.

– Du har reist mye rundt om i verden og har møtt mange mennesker. Fortell om et slikt møte.

– Da vil jeg fortelle en historie fra Øst-Afrika, som har vært et av kjernområdene for meg i Norea. Jeg fikk et gripende møte med «Tesfah». Det er ikke hans virkelige navn, men han er en ung mann som ble frelst og fikk et brennende hjerte for Jesus. Han vitnet, drev ungdomsarbeid og underviste. Folk i landsbyen likte

ikke det han drev med, så en dag gikk de løs på ham og styrtet ham utfor veien og ned i ei steinur. Det er et under at han overlevde. Etter denne hendelsen har han måttet tilbringe livet i rullestol.

Tesfah er en flott kar. Han har stiftet familie og har kone og to barn. Medkristne har hjulpet familien. Kone har startet sitt eget lille firma der hun baker brød. Det er injera, si syrlig grå lefse som bare stekes på den ene sida.

Jeg traff Tesfah og familien under jubileet for «Håpets Kvinner» i Addis Abeba. De-

Tesfah fra Etiopia ble lam fra livet og ned etter at han ble kastet utfor veggkanten og ned i ei steinur.

res yngste datter ble også døpt den dagen. I all misjon får man høre om mennesker som på en eller annen måte får lide for sin tro. Men gjennomgangstonen er at Jesus hjelper gjennom alt. Gospelartisten Andrea Crouch synger:

*Through it all, Through it all
I've learned to trust in Jesus
I've learned to trust in God
Let me tell you that
Through it all, Through it all
I've learned to depend upon His Word.*

Johan Berglihn

Martin Birkedal sammen med dattera til Tesfah. Her er hun i Addis Abeba for å bli døpt.

Moria-fjellet gjennom 4000 år

Første Mosebok forteller at Abraham tok med seg sin sønn Isak og dro fra områdene rundt Beer-sheva til Moria-fjellet for å ofre sin sønn Isak. Ifølge gammel rabbinisk tradisjon er Moria identisk med fjellområdet der gamlebyen og Tempelplassen i dagens Jerusalem befinner seg.

Vi skal nå se på dette områdets historie gjennom nærmere 4000 år fra Abrahams tid fram til dagens tempelplass hvor muslimesenes helligdommer Klippedomen og Al Aksamoskeen befinner seg, og hvor det i mellomtiden har ligget to jødiske templer, et tempel til ære for den romerske guden Jupiter, og flere kirker.

Abraham og Isak

I 1 Mos 22 fortelles det om hvordan Gud satte Abraham på prøve – han ville at patriarken skulle vise at det var Gud som betydde mest for ham:

«En tid etter at dette hadde hendt, satte Gud Abraham på prøve. Han sa til ham: «Abraham!» Og han svarte: «Ja, her er jeg.» Da sa han: «Ta din sønn, den eneste, Isak, han du elsker, og dra til landet Moria! Der skal du ofre ham som brennoffer på et av fjellene. Jeg skal fortelle deg hvilket.» (1 Mos 22,1-2)

Selvsagt ble ikke Isak ofret. Gud stanset ham før han kom så langt, men Abraham fikk demonstrert at det var Gud som betydde mest for ham – endog mer enn Isak, som han elsket over alt på jord.

Ornans treskeplass

Etter dette lå Moria-landet i historiens skygge i århundrer – helt fram til David oppsøkte jebusitten Ornan for å kjøpe dette området som nå var blitt et sted hvor man tresket korn. I mellomtiden hadde israelit-

tene både vært slaver i Egypt, kommet tilbake til Kanaan, blitt et kongedømme, og David hadde blitt utpekt som Israels andre konge.

Da David ble konge over alle de israelittiske stammene etter kong Sauls død, måtte han ha en hovedstad som hele nasjonen kunne samles om. Valget falt på et område oppe i Juda fjelland som inntil da hadde ligget der som en øy midt i Israels kjerneland. Området var bebodd av de såkalte jebusitene, som nå ble lagt under kong Davids styre.

David gjorde nå den genistreken at han tok området og gjorde det til rikets hovedstad. Dermed var det ingen av Israels 12 stammer som kunne hevde at det var deres by som ble valgt til hovedstad – dette var nøytralt område. I 1996 feiret Israel 3000-årsjubileum for Jerusalem som hovedstad.

Når det gjelder selve treskeplassen, fortelles dette i 1. Krønikerbok: «David ga Ornan 600 sjekel gull etter vekt for stedet. Der bygde David et alter for Herren og bar fram brennoffer og fredsoffer. Han ropte til Herren, og han svarte med ild fra himmelen over brennofferalteret» (1 Krøn 26,25-26).

Salomos tempel

Rundt år 960 f.Kr. bygde Davids sønn, Salomo, Israels første tempel på stedet. Det var et fantastisk byggverk hvor det ikke var spart på noe. Første Kongebok forteller blant annet dette om vigslingen av praktbygget:

«Da Salomo hadde fullført hele denne bønningen til Herren om nåde, reiste han seg opp foran Herrens alter, der han hadde ligget på kne med hendene utbredt mot himmelen. Stående velsignet han hele Israels menighet med høy røst og sa: Velsignet er Herren som har gitt sitt folk Israel ro, slik han lovet. Ikke ett av alle de gode ord han talte gjennom sin tjener Moses, er falt til jorden.» (1 Kong 8,54-56)

Dette ble nå sentrum for det

Den enorme Tempelplassen med Klippedomen er et av verdens mest kjente

israelittiske gudstjenestelivet i mer enn 370 år.

Men i år 586 f.Kr. ble Salomos strålende bygg lagt i ruiner. Det var babylonerkongen Nebukadnesar som erobret Jerusalem, ødela tempelet og bortførte størstedelen av byens befolkning til Babel. Her måtte jødene leve i landflyktighet fram til perserne overtok stormakts hegemoniet i Midtøsten i 539 f.Kr.

Serubbabels tempel

Allerede året etter at perserne erobret Babel, ga kong Kyros jødene lov til å vende tilbake til Jerusalem. Både kong Kyros, og senere kong Dareios, bidro med økonomiske midler til gjenoppbyggingen av tempelet.

Serubbabel som var guvernør på vegne av perserne i Judea, administrerte reisingen av det nye tempelkomplekset. Under kraftig støtte fra profetene Haggai og Sakarja ble tempelet gjenreist. Det nye bygget stod ferdig i 516 f.Kr. – da hadde tempelhøyden i Jerusalem stått uten tempel i 70 år. Tempelet som nå var reist skulle bli stående i nesten 590 år, fram til det ble revet og ødelagt av romerne år 70 e.Kr.

«Herodes tempel»

Det var altså dette tempelet som stod i Jerusalem på Jesu tid. Det vil si, egentlig var det en betydelig utbygget og forskjønnert utgave av Serubbabels tempel som stod der da Jesus og disiplene vandret omkring i byen. Kong Herodes var glad i å bygge storslåtte byggverk.

I dag kan arkeologene vise en rekke byggverk som Herodes den store står bak, han led vel nærmest av stormannsgalskap når det gjaldt å reise praktbygg. «Herodes ønsket et større og langt mer praktfullt tempel som kunne imponere omverdenen. Byggingen ble påbegynt cirka år 20 fvt. og fortsatte langt inn i det neste århundret.» (Store norske leksikon).

Selve tempelplassen var enorm. Wikipedia karakteriserer tempelplassen som «en av de største åpne plassene i antikken». Den utgjorde 20 prosent av Jerusalems åpne landareal på denne tiden. Så å komme opp på denne enorme plassen og se det vakre templet stå der i all sin prakt imponerte også Jesu disipler. Men som Jesus selv forutsa, tempelet skulle bli ødelagt: «Jesus forlot nå tempelet. Da han var på vei

Av Harald
Avtjern

FOTO: TERJE SKJERDAL

te landemerker.

Oppdatering fra Klara Wergelands barnehjem i India

Som nevnt i menighetsbladet før jul har det vært krevende utfordringer ved Klara Wergelands barnehjem de senere månedene.

Som fortalt døde bestyrerinnens yngste sønn på 35 helt plutselig. Han bodde med kone og to små barn like ved barnehjemmet og hjalp daglig til i driften. I tillegg hadde han deltidsjobb for å gi inntekt til sin egen familie.

Vi har fått opplyst at Lakshmi har hatt en ganske sterk sorgreaksjon, men er i god bedring nå.

Midt i det hele mistet de strøm og internett i mer enn to måneder etter kraftig uvær. De har måttet leie alternative lokaler til barna for en periode.

Få dager før jul ble epostforbindelsen gjenopprettet, og det ble bekreftet at 25 jenter og 22 gutter får husly, klær og mat – frokost, lunsj, snacks og middag.

På spørsmål om muligheter for de unge å komme i jobb og starte et selvstendig liv når de vokser til, har vi fått opplyst at i den senere tid har en fått jobb som lærer i offentlig skole, en som labbtekniker, to som sjåfør, to har fått jobb i et

privat firma, og en studerer til pastor. Og tre av jentene er blitt gift!

Videre har eldstesønnen Vijay i Facebook-kontakt med Arnt Georg Arntsen bekreftet at han med kone og to barn vil flytte tilbake til hjembyen når skolen slutter for semesteret i mai, slik at han lettere kan bistå moren med driften av barnehjemmet. Han har i en periode bodd i en nærliggende by der han har drevet med eiendomsformidling.

Dermed er det grunn til å tro at barna fortsatt blir ivaretatt på forsvarlig og beste vis, slik Lakshmi og hennes medhjelpere har besørget gjennom 35 år.

Det er jo et faktum at svært mange av Klaras gamle støttespillere er avgått ved døden nå – og reserven til de månedlige overførelsene minker faretruende. Det hadde vært kjærkomment om noen flere i bygda kunne finne anledning til å bidra også til dette formålet.

Målet er å kunne bidra med 10 kroner til hvert barn hver dag.

Kontonummeret er i så fall **2913.10.26186** (Høvåg bedehus KWCH).

*Med vennlig hilsen
medhjelperne*

ut, kom disiplene til ham og pekte på tempelbygningene. Men han sa: «Ja, ser dere alt dette? Sannelig, jeg sier dere: Her skal det ikke bli stein tilbake på stein, alt skal rives ned.» (Matt 24, 1-2)

Dette gikk i absolutt oppfyllelse. År 70 var det slutt også for Herodes tempel. Romerne ødela det fullstendig. Det var en grusom tragedie for det jødiske folk.

Jupiter-tempel og kirker

Etter nærmere 1000 år med jødisk tempel og gudstjenesteliv på den gamle Moriahøyden var det nå slutt for alltid. Etter de kraftige ødeleggelsene som Jerusalem gjennomgikk år 70, og Bar Kochbas opprør på 130-tallet, ble byen gjenoppbygget. En stund stod det nå et tempel til ære for den romerske guden Jupiter der tempelet hadde stått.

Under keiser Konstantin endret tingene seg. Kristendommen ble nærmest statsreligion i det romerske riket. Dette fikk stor betydning også for Jerusalem. Interessen for å bygge kirker på stedene i byen som var knyttet til Jesu liv var stor.

Om det noen gang har stått en kristen kirke på selve Tempelhøyden er forskerne uenige

om. I 2024 fant arkeologene noen gjenstander som kan tyde på at det har stått en bysantinsk kirke der Klippedomen nå befinner seg. Det vi i alle fall vet, er at det allerede på 300-tallet ble bygget en kirke «ved foten» av Moriahøyden, nemlig «Den hellige gravs kirke» som ligger over stedene der Jesu kors og Jesu grav befant seg. Dermed ble Jesus korsfestet i samme område som Abraham i sin tid gikk til for å ofre sin sønn Isak – med all den symbolikk som ligger i dette.

Klippedomen

I 635 ble Jerusalem erobret av muslimene. Kalifen satte umiddelbart i gang med å bygge Al Aksa-moskeen og Klippedomen på tempelplassen. Da korsfarerne erobret byen i 1099 ble Klippedomen omgjort til en kirke med navnet «Tempulum Dominum». Denne ble innviet av en pavelig delegat og fikk kristen utsmykning. Etter at korsfarerne var slått og muslimene igjen overtok herredømmet over Jerusalem, ble Klippedomen på nytt en sentral bygning for muslimene. Dette store bygget med «gullkuppelen» er i dag et sentralt landemerke for Jerusalem.

Møtehelg på bedehuset 10.-12. april

Temaet for helga er Jesu Kristi verdensvide kirke – ute og hjemme. Vi skal se på hva menigheten er ut fra Bibelen, og hvordan situasjonen for den kristne kirke er på verdensbasis akkurat nå. Vi skal også snakke om hvordan den enkelte av oss kan engasjere seg og være en aktiv del av Jesu verdensvide kirke, avdeling Høvåg. Vi skal se at dette har både en åndelig og en praktisk side.

Parallelt med møtehelga deltar vi i «Hele Norge ber». Dette er et bønneopplegg hvor det organiseres bønn 24 timer i døgnet alle dager gjennom 2026. Initiativet kommer fra Impuls-miljøet i Stavanger. Det var under Impuls-arrangementet i fjor sommer at PUSH-ungdommene som deltok fra Høvåg ytre ønske om at menigheten hos oss skulle delta i dette. Vi arrangerer kontinuerlig bønn fra midnatt fredag til midnatt lørdag. Vi regner med at både ungdommer, voksne og eldre kommer til å ta hver sin bønnevakt, enten alene eller sammen med noen. Følg med på praktisk informasjon som kommer etter hvert.

Alle er hjertelig velkomne til en spennende, givende og oppbyggelig møtehelg!

Vår- og somm

MARS

Søndag 29. (palmesøndag) **B** kl. 11.00: Formiddagsmøte.
Tale: Harald Avtjern. Sang: Erling Jørgensen.

APRIL

Torsdag 2. **K** kl. 18.00: Skjærtorsdagsgudstjeneste v/prost
Steinar Floberg

Fredag 3. **K** kl. 18.00: Langfredagsgudstjeneste v/prost
Steinar Floberg

• Søndag 5. **K** kl. 11.00 (1. påskedag): Høytidsgudstjeneste v/
prost Steinar Floberg. Jens Forus på trompet.

Onsdag 8. **B** 19.00: Foreningsmøte Norsk Luthersk
Misjonssamband. Tale: Åge Solsvik.

Fredag 10. **B** kl. 19.30: Kveldsmøte. Tale v/Harald Avtjern.
Sang: Mette, Lene, Anne og Fredrik.

Lørdag 11. **B** kl. 00.00-24.00: Hele Norge ber
B kl. 11.00: Seminar

B kl. 19.30: Konsert med Tidløs

Søndag 12. **B** kl. 11.00: Formiddagsmøte. Tale: Harald Avtjern.
Sang: Shine. Søndagsskole.

Torsdag 16. **B** kl. 19.00: Sangkveld

Søndag 19. **K** kl. 11.00: Konfirmantenes gudstjeneste v/Charlotte
Hansen Meszaros

Onsdag 22. **B** kl. 17.00: Familiesamling for 2- og 3-åringer. Først
middag på bedehuset, så samling i kirka.

Søndag 26. **B** kl. 11.00: Formiddagsmøte. Tale: Kathrine T. Skjer-
dal. Sang: Trio med Turid Westermoen. Søndagsskole.

Onsdag 29. **B** kl. 11.30-13.30: 70+

Torsdag 30. **B** kl. 17.00: Vårrengjøring

MAI

Lørdag 2. **K** kl. 12.00: Konfirmasjonsgudstjeneste v/Charlotte
Hansen Meszaros. Sang av Mette Nagell-Dahl.

Lørdag 9. **K** kl. 12.00: Konfirmasjonsgudstjeneste v/Charlotte
Hansen Meszaros. Sang av Mette Nagell-Dahl.

Søndag 10. **B** kl. 11.00: Vitnemøte. Sang: Mannsdominans.
Søndagsskole.

erprogram

K = kirka
B = bedehuset

- Torsdag 14. (Kristi himmelfartsdag) **Havglimt** kl. 12.00:
Gudstjeneste ved prost Steinar Floberg i samarbeid
med Lillesand menighet og Det Norske Misjons-
selskap. Salg av grillmat.
- Søndag 17. **K** kl. 10.30: Festgudstjeneste
- Onsdag 20. **B** kl. 19.00: Sangkveld
- Torsdag 21. **B** kl. 19.00: Bibelfellesskap
- Søndag 24. **K** kl. 11.00 (1. pinsedag): Høytidsgudstjeneste
v/Charlotte Hansen Meszaros
- Mandag 25. (2. pinsedag): Pilegrimsvandring fra Vestre Moland kirke.
Påmelding til Charlotte Hansen Meszaros, tlf. 917 99 812.
- Søndag 31. **B** kl. 11.00: Formiddagsmøte. Tale: Andreas Fjellvang.
Sang: Mette og Roger Sørensen. Søndagsskole.

JUNI

- Onsdag 3. **B** 19.00: Foreningsmøte Norsk Luthersk
Misjonssamband. Tale: Åge Solsvik.
- Søndag 7. **K** kl. 11.00: Grønn gudstjeneste i Kirkeparken v/Andreas
Mollestad Nilsen (inne hvis dårlig vær).
- Søndag 14. **B** kl. 11.00: Familiemøte. Sang: Miniklang. Avslutning for
søndagsskolen.
- Søndag 21. **K** kl. 11.00: Gudstjeneste v/prost Steinar Floberg

JULI

- Søndag 5. **K** kl. 13.00-16.00: Åpen veikirke
- Søndag 12. **K** kl. 13.00-16.00: Åpen veikirke
- Søndag 19. **K** kl. 11.00: Sommergjestenes gudstjeneste
K kl. 13.00-16.00: Åpen veikirke
- Søndag 26. **Ågerøy bedehus** kl. 13.00: Gudstjeneste i samarbeid
med velforeningen
K kl. 13.00-16.00: Åpen veikirke
- Onsdag 29. **Kjerkebrygga** kl. 18.00: Olsokgudstjeneste

AUGUST

- Søndag 9. **K** kl. 11.00: Misjonsgudstjeneste i samarbeid med Norsk
Luthersk Misjonssamband
Prestegården kl. 17.00: Misjonsbasar

Faste aktiviteter:

- Bønn:** Hver tirsdag kl. 19.00 og lørdag kl. 08.00 (**B**)
- Etter skoletid:** **B** kl. 13.30-15.30: 20. april, 4. og 18. mai, 1. juni
- Sløydegruppe:** Torsdag 18.00-19.30 på Høvåg skole.
Yngste gruppe: 9. og 23. april
Eldste gruppe: 16. og 30. april
- Miniklang:** **B** kl. 18.00-19.00: Hver mandag t.o.m. 15. juni
- Jenteforening:** **B** kl. 14.30-16.00: 14. og 28. april, 12. mai
- Guttegruppe:** **B** kl. 13.30-16.00: 13. og 27. april, 11. mai og 8. juni
- PUSH:** Hver lørdag kl. 19.30 (**B**). Se program på Facebook.
- På låven hos Lund (smågrupper for ungdom):** 7. og 21. april, 5. og
19. mai, 2. og 16. juni
- Herreavdelingen (dugnadsgruppe):** **B** kl. 17.30: 15. og 29. april,
13. og 27. mai, 10. og 24. juni
- 70+:** **B** kl. 11.30-13.30: 29. april

Mer informasjon på www.hovag.org og i den utsendte kalenderen.

Åpen veikirke

I år som i fjor kommer Høvåg kirke til å være åpen på søndager i juli. Turister som kommer forbi kan få sett hvordan kirka ser ut innenfra, men også for de som hører til i soknet er det mulig å ta seg en søndagsutflukt til den vakre middelalderkirka ved Kjerkekilen.

Tårnrommet er nedbetalt

På Høvåg menighets årsmøte kunne menighestrådsleder Stephan Kokai opplyse at tårnrommet nå er nedbetalt.

Rommet, som stod ferdig for to år siden, har kostet 2,2 millioner kroner. Innsamlede midler

og ulike tilskudd har gjort investeringen mulig. Menighetsrådet er dypt takknemlig for alle pengegaver til dette og til alle som har kjøpt julekuler.

Rommet har også blitt forskjønnert i det siste med innredning og tekstiler. Blant annet har Kristin Kjøstvedt sydd 15

stilige puter av dongerirester. Hver av putene er påsydd et eller to stedsnavn fra bygda – fra der stoffet kommer fra. Dette har en viss overføringsverdi til rommet, for da selve tårnrommet ble bygd i 1848, var det med tømmer fra mange navngitte gårder i Høvåg.

Terje Skjerdal

Tårnrommet i bruk på menighetens årsmøte 1. mars.

Asborg Ege har gitt lappeteppe av dongeri.

15 puter bærer navn fra ulike steder i bygda.

Basar i Prestegården

Søndag 9. august kl. 17 blir det på ny basar i Prestegården. Inntektene går til menighetens misjonsprosjekt på Madagaskar.

Giverkontoer

Ungdomsarbeider: 2913.10.13874

Høvåg menighetsråd: 2913.50.02397

Høvåg bedehus: 2913.10.19546

For inntektsåret 2026 kan en få skattetrekk for gaver inntil 25.000 kr (samme som 2025).

Takk for gaven!

vipp

Vil du heller vippe?

VIPPS-nummeret til Høvåg menighet: 121218

VIPPS-nummeret til bedehuset: 129232

Døpt

- 18.01.26 Magnus Vervoot Qvalben-Løkken
 01.02.26 Solveig Qvalben-Oppberget
 15.02.26 Matheo Hetland Råsberg
 01.03.26 Gustav Menes-Ribe
 01.03.26 Matheo Øyum Ommunsen

Vigde

- 14.03.26 Mai Rita Realfsen Nordheim og Kristian Kvilhaug

Jordfestet

- 22.01.2026 Roy Erling Hæstad
 17.02.2026 Karen Marie Smith

Konfirmanter i Høvåg kirke 2. mai 2026

Klara Elida Svaleng Arntzen
 Milian Avreid-Sandvik
 Maja Koskela Grødum
 Johanna Haugli
 Karoline Målen
 Malin Selseng Røinaas
 Aurora Seneger
 Olivia Størksen
 Fredrik Vika
 Nikoline Raabjerg Wennerberg
 Magnus Læssøe Ørvik

Konfirmanter i Høvåg kirke 9. mai 2026

Amadeus Brovig
 Julie Castberg-Larsen
 Andreas Eidjord
 Jonathan Strandbakken Hafslund
 Iben Vika Jonassen
 Malin Skeie
 Tallak Skjerdal
 Elisha Undem
 Chloe Beckmann Østeby

Menigheten i Høvåg består av Høvåg menighet (Den norske kirke) og Høvåg bedehus (fri stiftelse).

DEN NORSKE KIRKE Høvåg menighet

Menighetskontoret i Høvåg

Adr.: Høvåg bedehus, Blikssundveien 64, 4770 Høvåg
 Epost: hovag-menighet@lillesand.kommune.no. Tlf: 489 55 788
 Ekspedisjonstid: mandag og torsdag 10.00–14.00

Kirkekontoret i Lillesand

Adr.: Storgata 2 kirkekontoret@lillesand.kommune.no 37 26 81 81

Mobil og epost

Adm.leder Anne Berit Repstad	anne.berit.repstad@lillesand.kommune.no	900 23 331
Prestevikar Charlotte Meszaros	charlotte.meszaros@outlook.com	917 99 812
Vikarprest Andreas Mollstad Nilsen	andreas.mollstad.nilsen@birkenes.kommune.no	404 54 205
Organist Helge Hodøl		913 44 057
Ungdomsleder Monica Gislefoss	monica.gislefoss@hotmail.com	970 92 382
Trosopplærer og kirketjener Raimond Bruseland	raimondbruseland@gmail.com	991 06 564
Prost Steinar Floberg	steinar.floberg@lillesand.kommune.no	488 99 317
Kateket Helgi Person Jacobsen	helgi.jacobsen@lillesand.kommune.no	936 51 755
Konst.kirkeverge Anita F Austdal	afa@lillesand.kommune.no	489 51 543

Høvåg menighetsråd 2023-27

Leder Stephan Kokai stephan@kokai.no 408 50 408
 Øvrige medlemmer: Nine Justvik, Kristin Lie, Odd Anders Kjøstvedt, Per Magne Qvalben, Viviann Hamre og Kathrine T. Skjerdal (sokneprest). Vara: Raymond T. Hæstad, Toril Venheim Krossen, Randi Synnøve N. Dahl, Signe Lilleholt og Cecilie Eidjord.

Kontakt med presten

Presten kommer hjem og holder nattverd dersom det er ønske om det.
 Samtale og besøk i hjemmet kan avtales.

Forbønn

Ønsker du forbønn, er du velkommen til å kontakte forbønnsgruppa, v/Johan Berglihn: tlf. 917 29 352.
 Et bonneteam kan komme hjem til syke etter nærmere avtale. Edle Bergan (tlf. 977 86 811) har erfaring med samtale/veiledning/forbønn.

HØVÅG BEDEHUS

Daglig leder Harald Avtjern harald@hovagbedehus.no 901 44 248

Bedehusstyret 2026-27 (etter årsmøtet 18. mars 2026)

Fredrik Nagell-Dahl, Lene Wennerberg, Nils Harald Ribe, Børre Skaar, Arild Knutsen, Lene Selseng Røinaas, Linda Ribe og Maren Hamre. Vara: Kai Even Årseth-Ribe, Johan Berglihn og Susanne Christensen.

Leie av Høvåg bedehus til private arrangement

Kontakt Harald Avtjern harald@hovagbedehus.no 901 44 248

B-BLAD

Ev. retur til:

Menighetsbladets ekspedisjon, Blikssundveien 29, 4770 Hovåg

Trykk: Synkron Media, Birkeland

Neste nummer kommer i august/september.

«Herreavdelingen» har bygd rullestolrampe

FOTO: TERJE SKJERDAL

FOTO: TERJE SKJERDAL

Svein Gunnar Simonsen gjør den siste finishen på rullestolrampen mens Helge Isaksen og Eivind Roinaas inspiserer arbeidet.

Rullestolrampen på bedehuset var i ferd med å bryte sammen. Da kom husets dugnadsgjeng til unnsetning.

«Herreavdelingen» kaller de seg, og navnet kommer ganske riktig av at det er bare menn i dugnadsgjengen (menn i sin beste alder, må vite). Leder Eivind Roinaas innrømmer at navnet i tillegg er inspirert av radioprogrammet med samme navn.

Gjengen har møttes en gang hver fjortende

dag siden i fjor. Som regel er det inntil fem som møter opp, men det er plass til enda flere.

De gjør forefallende arbeid både inne og ute. Det er ingen ulempe at flere av dem er håndverkere også til daglig.

Rullestolrampen som vi ser på bildet er lagd helt fra bunnen av, med nytt fundament og det hele. Den vil forhåpentlig vare i mange år.

I bedehusets 23. år er det bare å konsta-

tere at det stadig dukker opp et og annet som må fikses. Bedehuset ble i sin tid for en stor del oppført på dugnad, og «herreavdelingen» er en fortsettelse av dugnadsånden fra den gang.

Samlingene begynner klokka 17.30 annenhver onsdag (se kalenderen), og varer «noen timer», som de uttrykker det selv. De begynner gjerne med en kopp kaffe, og noen ganger deler de et gudsord, om det passer seg slik.

Terje Skjerdal